

Προς την Σεβ. Αντικυβερνητικήν Επιτροπήν

Οι Τρικεριώται κατ'ουδένα τρόπον δεν θέλουσι να ενωθούν με ημάς όθεν και πολιορκούνται στενά. Εγώ προ ημερών πολιορκούμαι από τους στρατιώτας, διότι δεν είναι τροφαί. Κάθε στιγμή είναι μια διάλυσις του στρατοπέδου, και ήθελε διαλυθή αναμφιβόλως ανίσως δεν έπαιρναν οι Έλληνες την τροφήν των εχθρών, όπου ενίκησαν, αλλά και αυτή μόλην την οικονομία τους έφθασεν έως σήμεραν.

Ωραν την ώραν όπου γράφω ευρίσκομαι περιτριγυρισμένος από τους ναύτας, διά το τρίτον μηνιαίον το οποίον άρχισε χθες, ομιλώ τους καπεταναίους και έχουν όλην την προθυμίαν να υποφέρουν όλους τους κόπους και βάσανα όλου του στρατοπέδου, πλην δεν εισακούονται. Έχω εις τούτο καλόν συμβοηθόν τον άξιον πατριώτην Ναύαρχον Χ. Κεφάλαν. Εις τ' αδύνατα όμως τι να μου κάμει και αυτός;

Ο Γριζιώτης αφού κινδυνεύσει την ζωήν του εις τον πόλεμον, και βασανίζεται από τας κραυγάς των γυμνών στρατιωτών του έδωσε και όσα είχαν μετρητά και πλέον δεν ημπορεί να δώση την παραμικρήν βοήθειαν.

Εις τοιαύτην των πραγμάτων κατάστασιν απορώ τι να κάμω, παρατηρώ μόνον την λύπην της ψυχής μου, ότι εν ω είμεθα εις στιγμήν με την κυρίευσιν της θέσεως ταύτης των Τρικεριωτών να οφελούμε πολλά την πατρίδα, θα αναχωρήσωμεν άπρακτοι, πράττοντες ως γεωργός εις την ώραν του θέρρους παραμελών τους στάχεις.

Η Κυβέρνησις (ζητώ συγγνώμην διά το πλοίθωρον της εκφράσεώς μου) δεν ηνθυμήθη διόλου αυτήν την χρησίμον εκστρατείαν, λέγω δεν ηνθυμήθη επειδή γινώσκουσα την ποσότητα των τροφών όπου έλαβον είναι βεβαία ότι ετελείωσαν προ ημερών και έπρεπεν εν καιρώ να λάβη την απαιτουμένην πρόνοιαν, διά εφόδια δεν ομιλώ. Όλη η ποσότης η των 4,000 δεκάρια φουσέκια, άτινα εις την πρώτην ημέραν ετελείωσαν.

Παύω ελεεινολογών τα κακά μου, με την ελπίδα ότι θέλει [] ογλυγόρως βοήθεια της Κυβερνήσεως.

Τη 21 : Νοεμβρίου : 1827 : στρατόπεδον Τρικκερίου :

Ο Πατριώτης Αδάμ Δούκας

Ίσον απαράλλακτον των πρωτοτύπω
Εν Αιγίνη τη 28 Νοεμβρίου 1827
Ο επί των Πολεμικών Γραμματεύς της Επικρατείας
Α. Βλαχόπουλος